Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9008
Copyright: Melk, Benediktinerstift

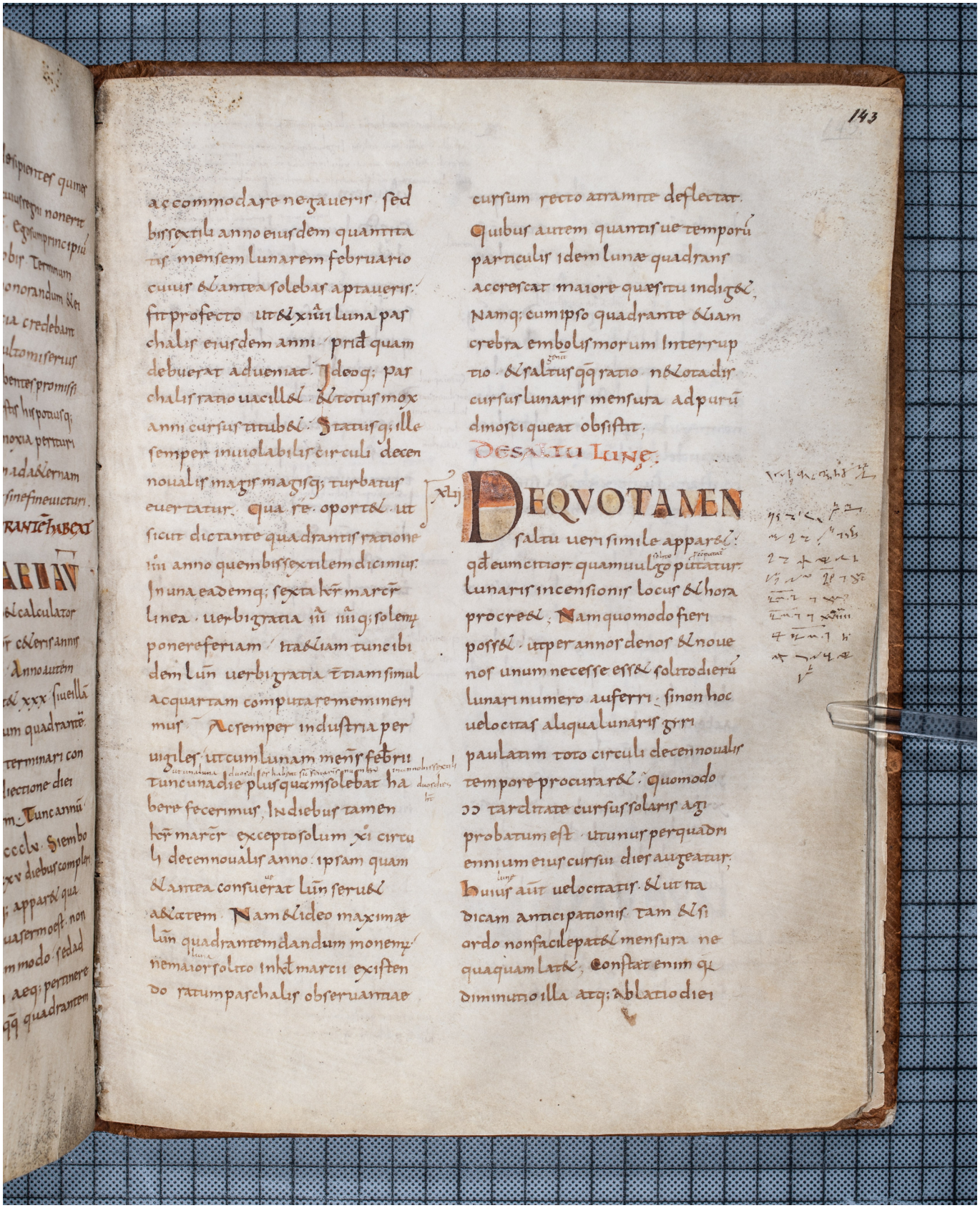

143

ac commodare negauerit sed
bissextili anno eiusdem quantita
tis mensem lunarem februario
cuius & antea solebat apponeret
fit profecto ut & xiiii luna pas
chalis eiusdem anni prius quam
debuerat adueniat. Ideoq; pas
chalis ratio uacillet & totus mox
anni cursus turbet. Statusq; ille
semper inuiolabilis circuli decen
nouenalis magis magisq; turbatur
euertatur. Qua re oportet ut
sicut dictante quadrantis ratione
iiii anno quembissextilem dicimus.
Ita una eademq; sexta kl̄ mart̄
linea uerbi gratia iii̇ iii̇q; solem
ponere feriam. Et abliam tunc ibi
dem lun̄ uerbi gratia xv̇iam simul
acquartam computare meminerim
us. Ac semper industria per
uigiles ut cum lunam mens̄ febru
tunc una die plus quam solebat ha
bere fecerimus. In diebus tamen
kl̄ mart̄ exceptis solum xi circu
li decennouenalis anno ipsam quam
& antea consuerat lun̄ seruet
ablatem. Nam & ideo maximæ
lun̄ quadrantem dandum monem
nem maiorem solito in kl̄ marcii existen
do ratum paschalis observantiae

cursum recto atramite deflectat.
Quibus autem quantis ue temporū
particulis idem lunæ quadrans
accrescat maiore quæstu indigeat.
Namq; cum ipso quadrante & iam
crebra embolismorum interrup
tio. & altus qq ratio nec otiosis
cursus lunaris mensura adpurū
dimoueri queat obsistit.

De altu Lunę.

xlij

De quotamen
saltu ueri simile apparet.
qd eum ceteri quamuulgo putatur
lunaris incensionis locus & hora
procreet. Nam quomodo fieri
possit. ut per annos denos & nouē
nos unum necesse esset solito dierū
lunari numero auferri. sinon hoc
uelocitas aliqua lunaris gyri
paulatim toto circuli decennouenalis
tempore procuraret. Quomodo
id tarditate cursus solaris agi
probatum est. Utunur perquadri
ennium eius cursu dies augeatur.
Huius autē uelocitatis. & ut ita
dicam anticipationis. tam & si
ordo nonfacile pateat mensura ne
quaquam latet. Constat enim qz
diminutio illa atq; ablatio diei